

יבוא

כידוע המשק הישראלי מוצף במוצרים מיובאים מחו"ל החל מחומרי גלם וחומרי עזר לתעשיית המזון בארץ עד למוצרים מוגמרים, המשווקים לבתי עסק שונים ורשתות השווק.

כל חומרי הגלם והמוצרים המיובאים לארץ אמורים להיות מיוצרים תחת כשרות מוסמכת אבל לדאבונו ולצערנו ישנם רבנים וגופי כשרות הפועלים בחוץ לארץ אשר לא ניתן לסמוך עליהם כלל ואף על פי כן הם מרשים לעצמם להנפיק תעודות כשרות למוצרים שונים (ראה לקמן חוזר של הרבנות הראשית בנדון), ביניהם גם רבנים מחו"ל שאינם משתייכים לזרם האורתודוקסי.

בנוסף לכך קיימים יבואנים אשר מרשים לעצמם לזייף הכשרים בשיטות שונות מבלי לחשוש להיתפס וזאת בהעדר פיקוח מלא. הזיוף נעשה במקרים רבים בחו"ל ובמקרים אחרים הדבר נעשה בארץ על ידי הדבקת תווית עם כיתוב כשרות שאינו אמת. למעשה ניתן למצוא בארץ מספר רב של מוצרים לא כשרים עם תווית המעידה כביכול שהמוצר כשר אף למהדרין.

מלבד נהלי כשרות בסיסיים המחייבים כל הרבנים הנותנים הכשרים, יש **לרבנות הראשית לישראל דרישות כשרותיות נוספות** אשר רבנים וגופי כשרות מפורסמים בחו"ל אינם מקפידים עליהן מסיבות שונות והעיקרית שבהן היא שבצוק העתים ומצב יהודי הגולה, ניתן לדעתם לסמוך על **קולות הלכתיות** מסוימות אמנם הרבנות הראשית לישראל **החליטה שאין מקום לאותן קולות בארץ ישראל**.

אשר על כן, הרבנות הראשית לישראל ראתה לנכון להקים גוף מפקח אשר תפקידו הוא לבדוק בכל מוצר מיובא, את כשרותו, וכן כל רב הנותן הכשר בחו"ל האם הוא בר סמכא, והאם כשרות המוצר עומדת בדרישות של הרבנות הראשית לישראל. מחלקת הייבוא קבעה ג"כ נהלים אחידים המחייבים את היבואנים בנושא כיתוב הכשרות על כל סוג של מוצר על מנת לתת מידע לצרכן בכל הנוגע לכשרות המוצר ומגבלות הכשרות כפועל יוצא מהבירורים שנעשו.

בקשתנו איפוא מכל הרבנים שליט"א די בכל אתר לבא לעזרת ה' בגיבורים ביישום הנהלים ובכך נמנע עד כמה שאפשר שווק מוצרים שאינם כשרים או שיש עליהם ספק על כשרותם.

תפקיד מחלקת הייבוא

על פי חוק איסור הונאה בכשרות , הגוף המוסמך ליתן תעודת כשרות הוא מועצת הרבנות הראשית לישראל או מי שהסמיכה לכך.
כיום תעודת כשרות הניתנת למוצרי ייבוא הם רק ע"י הרה"ר וכל תעודה הניתנת ע"י גופי כשרות או רבני חו"ל היא כמסמך המעיד על ההשגחה ולא כתחליף לתעודת כשרות על פי החוק.

בהנחה שתפקיד מחלקת הייבוא הוא בפועל , פיקוח על גופי הכשרות המוסמכים והמאושרים עקרונית ע"י הרה"ר במתן הכשרים , עקב כך כל מוצר מזון או חומר גלם המגיע לארץ עובר תהליך בדיקה ובירור ברה"ר כדלהלן:

היבואן מגיש למחלקת הייבוא טופס בקשה עם כל הפרטים של החברה שהוא מייצג, תעודת כשרות מהרב המכשיר בחו"ל , דוגמת מוצר. לאחר קבלת החומר, רבני המחלקה באים בקשר עם הרב המכשיר בחו"ל על מנת לקבל יותר אינפורמציה על כשרות המוצר ומגבלותיו. לפעמים על פי שיקול דעת , נדרש היבואן להגיש דו"ח ייצור מלא.

אם מתברר שאכן המוצר כשר ושהרב המכשיר והיבואן פעלו לפי הנהלים של הרבנות הראשית לישראל , אזי המחלקה מנפיקה אישור על שם היבואן למוצר או למוצרים שהיבואן ביקש. כל הנ"ל בתנאי שהיבואן ממלא את כל הנחיות מחלקת הייבוא באשר לנוסח התווית ואופן השווק כפי שנדרש.

במידה והתברר שהרב המכשיר אינו מוסמך ע"י הרה"ר (ראה להלן) או שהמוצר אינו עומד בדרישות הכשרותיות של הרה"ר (ראה להלן מה הן הדרישות) , היבואן מקבל בכתב תשובה שלילית לבקשתו והוא נדרש שלא לשווק את המוצר עם כיתוב כשרות .

לצערנו קיימים יבואנים אשר מסיבות שונות עושים דין לעצמם , ולמרות שבקשתם נדחתה הם משווקים את המוצר עם כיתוב " באישור הרה"ר לישראל" במטרה להטעות את הציבור ובכך הם עוברים בין היתר על חוק איסור הונאה בכשרות.

מחלקת הייבוא נמצאת בקשר מתמיד עם רוב גופי הכשרות מהארץ ומחו"ל וכן עם רבני קהילות ישראל על מנת לעדכן ולהתעדכן וכן להתייעץ בכל נושאי הכשרות. שיתוף הפעולה הפורה וכן האימון ההדדי תורם להרמת קרן הכשרות וכן לפיקוח הדוק בין על הכשרות ובין על שווק המוצרים .

בשנים האחרונות מחלקת הייבוא הפכה למרכז מידע בנושא כשרות ועל כן פונים אליה קהילות מחו"ל, גופי כשרות, וכן פניות רבות מאזרחים המתעניינים בפרטי הכשרות של מוצרים שרכשו.

המחלקה עומדת בקשר רציף וזמין עם יבואנים ויצואנים המתעניינים לשווק בארץ חומרי גלם ומוצרי מזון בהכשר, וזאת במתן ייעוץ והכוונה ובס"ד הגענו למצב שיש בדרך כלל מענה לכל פניה ופתרון המניח את הדעת לכל בעיה המתעוררת.

ההחלטות המתקבלות במחלקת הייבוא הן תוצאה של דיונים והתייעצויות עם כל הגורמים באגף הכשרות, ובמידה ונדרשת הכרעה חשובה עם השלכות כבדות משקל המחלקה מפנה את הנושא לדיון בוועדת הכשרות שע"י הרה"ר בה שותפים ת"ח ורבני ערים חשובות בישראל בנוסף לרבנים הראשיים שליט"א.

למיטב ידיעתנו לא קיימת בעולם מערכת פיקוח על הכשרות **מלבד מחלקת הייבוא** אשר מפקחת על כל גופי הכשרות מהארץ ומחו"ל. הכלים העומדים לרשותה וכן מערכות הכשרות וההשגחה בכל אתר מאפשרים פיקוח הדוק מעת הייצור עד לשווק המוצר.

הנכם מתבקשים שלא לאשר שום מוצר מלווה בתעודת כשרות מחו"ל אם הנושא לא עדיין הוברר במחלקת הייבוא. הניסיון שהצטבר בחלקת הייבוא מאפשר בדיקה לעומק והבנה של התעודות מחו"ל ומה שנרמז בין השיטים. לצערנו קיימים רבנים שבתום לב סומכים על תעודות כשרות מחו"ל ובכך מכשילים את הציבור ולא אחת גרמו נזקים ליצרנים וליבואנים.

יבואנים

מחלקת הייבוא עובדת באופן שוטף עם כ **400 יבואנים**. כ 80% מהם מייבאים משך כל ימות השנה מוצרים וחומרים שונים, ו20% הנותרים מוגדרים כיבואנים "קטנים" כאשר הייבוא שלהם מצטמצם במספר קטן של מוצרים או בסוג מוצר אחד מידי שנה כגון ייבוא יין וכדו'.

היבואנים באופן כללי מתחלקים לשלוש קבוצות: יבואנים של חומרי גלם, יבואנים של מוצרי מזון למיניהם, יבואנים של משקאות כולל יינות וכו'.

התחרות בשוק המקומי הולידה מצב שבו כל יבואן מוצא גם הזדמנויות לייבא גם חומרי גלם, גם משקאות וגם מוצרי מזון אחרים. מתברר שגם היצרנים הגדולים בארץ כמו עלית, תנובה, אוסם, כרמל מזרחי, ועוד.., נגררים לתחרות וממילא נכנסים גם הם למעגל הייבוא של מוצרים הזוהים לאלו שהם עצמם מייצרים רק בגוונים ואיכות שונים. על כן **יש לדרוש אישור הרה"ר גם מיצרנים מהארץ אם המוצר הוא תוצרת חו"ל גם אם הוא מופיע במותג המוכר ככשר.**

חובה עלינו לציין שרוב היבואנים משקיעים לא מעט עבור הכשרות ואישור הרבנות הראשית ו**מן הראוי לחזק אותם** בכך מול יבואנים אחרים אשר הכשרות אינה בראש מעיינם וברוב המקרים מנצלים את תמימות הצרכנים ומוכרים להם מוצרים עם כשרות מזויפת. עקב כך אין לקבל שום מוצר ללא אישור מחלקת היבוא.

תעודת כשרות ע"ש היבואן

נכון להיום מחלקת היבוא מנפיקה ליבואן אישור לכל סוג מוצר וע"ש יצרן אחד. אין ספק שאם הייתה אפשרות להעניק ליבואן תעודה על שם היבואן ועל כל המוצרים שהוא מייבא הדבר היה מקל על עבודת המשגיחים וראשי מערכת הכשרות. כאשר היבואן היה מציג תעודה כוללת על שמו כמו שנהוג בבתי עסק.

אמנם המציאות העכשווית אינה מאפשרת יישום הרעיון הזה מהסיבה הפשוטה שהיבואנים מייבאים כל מיני סוגי מוצרים שחלקם אינם וגם לא יכולים להיות מאושרים ע"י הרה"ר לישראל וחלקם מייבאים גם מוצרים לא כשרים, דבר שכנראה החוק אכן מאפשר להם. במקרה זה תעודה כוללת על שם היבואן עלולה להטעות, כאילו כל המוצרים של אותו יבואן כשרים ומאושרים.

מחלקת היבוא שוקדת על תכנית והצעה להביא לידיעת היבואנים אפשרות של הענקת אישור כולל על שם היבואן, אמנם הדבר ידרוש מהרבנות הראשית הערכות ונהלים קפדניים על מנת לוודא שהיבואן הזוכה לאישור כולל, מתחייב לייבא אך ורק מוצרים המאושרים ע"י הרבנות הראשית לישראל, והדבר יהיה מותנה גם בהצבת משגיח צמוד ממנה מטעם מח' היבוא אשר תפקידו יהיה לפקח על כל מערכת השווק של אותו יבואן.

הפתרון האידיאלי הנותן מענה לפיקוח ומניעת זיופים הוא, שרשויות המכס בכל הנמלים והממונים על מעברי הגבול, ישתפו פעולה באופן הדוק עם הרבנות הראשית לישראל ולא ירשו כניסת מוצרים עם כיתוב כשרות ללא אישור בכתב מהרבנות הראשית. תקופה ארוכה מתקיימים דיונים בנושא זה בדרגים הגבוהים ואי"ה אנחנו מקווים להגיע לסיכום נאות שיתן פתרון לבעיה הקיימת.

דרישות הרבנות הראשית לישראל

מלבד הדרישות ההלכתיות הבסיסיות המחייבות את כל גופי הכשרות והרבנים המתעסקים במתן הכשרים בארץ ובחוץ לארץ, הרבנות הראשית לישראל מאשרת רק חומר גלם או מוצר מזון אשר עומד במבחן הנהלים וכדלקמן גם אם ישנם גופי כשרות מפורסמים בחו"ל אשר מקילים בדבר.

בישול ישראל: מונח הלכתי המתייחס למוצרים העוברים תהליך בישול/טיגון וכדו' ואשר ההלכה מחייבת שיהודי ידליק לפחות את מערכת הבישול או המטגנת. כמובן, כל מוצר הדורש בישול ישראל מחייב **השגחה צמודה בכל ייצור**. יש לציין שבישול ישראל נדרש רק למוצרים אשר אינם נאכלים לרוב הציבור ללא בישול כגון אפונה, שעועית, תפוז"א, **שבבי תפוז"א**, דגים, וכדו'. מוצרים העוברים תהליך "עישון" כמו דגים וכדו' אינם מחייבים "בישול ישראל" כי עישון אינו בכלל בישול לצורך זה. במקרה הזה ניתן להסתפק בתעודת כשרות **שנתית אם לא קיימות בעיות כשרותיות אחרות**.

עלינו להבהיר שלקהילות המקפידות שהבישול יהיה גם לפי דעת המחבר (יוצאי ספרד בעיקר) או לדורשים מוצר המוגדר "מהדרין" יש לברר עם רבני מחלקת הייבוא האם הרב המכשיר בחו"ל אכן הקפיד בדבר.

לידיעתך! דג מסוג טונה המשווק בקופסאות שימורים **והמיוצר בארץ** עובר גם הוא **בישול בחו"ל**. כידוע הדג מגיע ליצרנים בארץ ברוב המקרים כחומר גלם ואחרי הבישול בחו"ל, והוא מוכנס לקופסאות בתוספת שמן וכדומה. לכן מן הראוי **לברר אם אכן נעשה בישול ישראל בחו"ל והאם גם לדעת מרן המחבר כנ"ל**.

הדברים אמורים בעיקר למשגיחים במפעלי ייצור טונה בארץ אשר עליהם **מוטלת האחריות** לכשרות של חומרי הגלם האמורים להיות מאושרים על ידי מחלקת הייבוא .

אפיית ישראל: מונח הלכתי המתייחס למיני מאפה **מחמישה מיני דגן בלבד** ואשר ההלכה דורשת שיהודי ידליק את מערכת האפייה. כמובן אין באפייה הבדל בין הקהילות הספרדיות והאשכנזיות אף למהדרין, ולכן די בהדלקת התנור על ידי יהודי **אלא אם כן מדובר בבצק ממולא שאז ההלכה דורשת בישול ישראל למילוי לפי העניין**.

חשש חדש: מונח הלכתי המתייחס לחמישה מיני דגן דלהלן בלבד **גם** כאשר הוא מופיע כמרכיב למוצר. **חיטה או קמח חיטה, שעורה, כוסמת ממשפחת הדגנים** להבדיל מסוג כוסמת אשר היא ממשפחת הקטניות, **שיפון, שיבולת שועל**.

אחד מחמישה מיני דגן דלעיל אשר נזרע אחר חג הפסח (לפי התאריך בלוח העברי) **אסור באכילה** גם אם נזרע בחו"ל ובשדה **נכרי** ונמשך איסורו עד למחרת הפסח הבא והוא הנקרא "תבואה חדשה".

יש לשים לב גם במשקאות המכילים אלכוהול מדגן שיהיה ללא חשש חדש מלבד הבעיה של חמץ בפסח ולאחר הפסח ושאר הדרישות הכשרותיות לכל המשקאות.

חלב ישראל או אבקת חלב נכרי: בייצור מוצרים חלביים קיימות ארבע אפשרויות עיקריות:
1) **חלב ישראל** הכוונה לחלב שהייתה בו השגחה של יהודי שומר מצוות מתחילת החליבה.

2 (**חלב נכרי** הכוונה לחלב שחלבו גוי ואין ישראל רואה אותו.3) **אבקת חלב ישראל** הכוונה לייבוש חלב ישראל והפיכתו לאבקה. 4 (**אבקת חלב נכרי** הכוונה לייבוש חלב גוי והפיכתו למצב של אבקה.

חז"ל אסרו חלב נכרי ובזה לא הייתה שום מחלוקת בדבר, אמנם לגבי אבקת חלב נכרי נחלקו גדולי הפוסקים (בין היתר החזו"א והרצ"פ זצ"ל) האם אבקת חלב נכרי הייתה באותה גזירה אם לאו. הרבנות הראשית לישראל החליטה לפני שנים רבות לאסור חלב נכרי ושימוש בו בכל מוצרי המזון אבל לגבי אבקת חלב נכרי היות והרבה פוסקים התירוה , הרבנות הראשית לישראל מאשרת הדבר ובתנאי שעל גבי המוצר יצוין " **לאוכלי אבקת חלב נכר** " .

בהגדרה של אבקת חלב נכרי לצורך העניין, הדבר כולל כל התוצרת המופקת מהחלב והפיכתם לאבקה. מיותר לציין שכל סוג של "אבקת חלב" חייבים להיות בהכשר ובפיקוח רבני לוודא שאין בתהליך הייצור תוספות של חומרים אסורים.

קיימים גופי כשרות בחו"ל המקילים בכל הדברים הנזכרים לעיל (**בישול נכרי**, **אפיית נכרי**, **חלב נכרי**, **איסור חדש**) באופן שלא שייך לסמוך על כל גופי הכשרות מחו"ל בכל המוצרים . על כן ניתן למצוא מוצרים תחת **אותה השגחה** כאשר חלקם מאושרים על ידי הרבנות הראשית **וחלקם אינם מאושרים**.

ג'לטין: הרבנות הראשית לישראל מאשרת רק ג'לטין המיוצר מעורות או עצמות **של בהמות טהורות ושחוטות כדת** או מעורות דגים טהורים. הדברים אמורים בין אם הג'לטין הוא חומר גלם ובין אם הוא מרכיב במוצר. **חשוב לציין** שאין כיום גוף כשרות או רב מהארץ או מחו"ל המשתייך ל**זרם האורתודוקסי** המאשר ג'לטין מנבלות וטרפות. באופן כללי הג'לטין נמצא בממתקים ובמעדנים או בשימוש **במאפיות וקונדיטוריות שונות** .

חשוב לדעת שנכון להיום קיים בשוק מוצרים המכילים ג'לטין מנבלות וטרפות , והמשווקים ע"י יצרנים שונים בידיעת האחראים על הכשרות במקום ואשר מעדיפים להעלים עין לטובת העסק שעליהם הם משגיחים למרות ההנחיות של הרבנות הראשית לישראל.

לידיעתך! אריזות אכילות לנקניקיות והמיוצרות מעורות בהמות דינן כג'לטין ולכן יש להקפיד על אישור הרה"ר. האריזות שאינן אכילות עשויות להיות ג"כ אסורות כי בתהליך הייצור יש שימוש בגלצרין מן החי והנקניקיות מתבשלות יחד עם האריזה במפעלים על כן יש לדרוש אישור הרבנות הראשית גם לאריזות מחומר סנטטי.

גבינות: חז"ל אסרו **גבינות נכרי** והכוונה לגבינה שנעשית ע"י גוי גם אם כל הרכיבים הם כשרים והחלב הוא "חלב ישראל". בצוק העתים יש המקילים **בגבינה בהשגחה משעת עשייה** והכוונה לגבינה המיוצרת מחלב נכרי ללא השגחה ובשעת הגיבון מתבצעת ההשגחה.

הרבנות הראשית לישראל מאשרת רק גבינות שנעשו מחלב ישראל ובהשגחה משך כל זמן הייצור בלבד. אם יש שימוש במחמצות (לא מחלב ישראל) יש לבצע שלושה ביטולים כמבואר בהלכה. החמאה אינה בכלל הגבינות ויש להקל גם בחמאת נכרי ובתנאי שהייצור נעשה בפקוח רבני על מנת לוודא שאין רכיב אסור בחמאה. (ראה לקמן נהלים מיוחדים לייבוא גבינות כשרות)

ירקות קפואים או בשימורים: חשוב לדעת שישנם ירקות קפואים (במיה/אפונה/שעועית וכדו') או בשימורים אשר **עוברים בחו"ל תהליך בישול** או פסטור ובמקרים רבים ההלכה דורשת "בישול ישראל" ועל כן יש לברר בכל מקרה האם הירקות האלה הם תוצרת חוץ ואם כן האם הם מאושרים ע"י הרה"ר.

פירות יבשים: כל סוגי פרות היבשים זקוקים לאישור הרה"ר לכל ימות השנה וכן לפסח.

ייבוא יין: היות וייצור יין כשר דורש מיומנות ויידע רחב בהלכה, והיות וישנן רגישויות בצד הכשרותי ובצד המנהלי על כן צריכים להיות זהירים במיוחד בייבוא היין מחו"ל ושווקו. מחלקת הייבוא קבעה לשם כך נהלים אחידים (ראה לקמן).

המוסמכים לייצור יין כשר הן מהארץ הן מחו"ל חייבים להיות בתי דין/רבנים מקומיים בחו"ל או גופי כשרות גם מהארץ ובתנאי שיהיו מפורסמים בהתמחותם בייצור יין כשר ואשר להם מערכת וארגון נאותים.

- 1 - יבוא יין מאושר אך ורק בבקבוקים ולא בצוברים וכדו'.
 - 2 - יבוא המייבא יין **לא כשר** לא יוכל לקבל אישור **ליין הכשר**.
 - 3 - התווית, המותג, ושם היין הכשר חייבים להיות מיוחדים ליין הכשר ולא יהיו דומים כלל ליין הלא כשר המיוצר באותו יקב או יקב אחר.
 - 4 - כל חומרי הגלם חייבים להיות מאושרים ע"י הרבנות הראשית לישראל.
- לצערנו, קיימים בשוק יינות תוצרת אירופה עם הכשרים מפורסמים מחו"ל אשר לא מאושרים על ידי הרבנות הראשית לישראל, והסיבה העיקרית היא שהיין הכשר זהה לחלוטין ליין הלא**

כשר המשוק גם הוא בארץ. בקשתנו אפוא מהרבנים שליט"א לסייע בידנו ולמנוע שווק היינות הנ"ל בעסקים אשר להם תעודת כשרות מקומית.

ייצור יין בארץ חייב להיות על פי אותם נהלים על מנת למנוע הכשלת הציבור כאשר משוקים יין כשר אשר התווית והמותג זהים ליין הלא כשר.

משקאות קלים/חריפים/ליקרים/בירה וכד': מאחר וכל סוגי המשקאות מכילים רכיבים אשר חייבים להיות כשרים, ובמקרים רבים אופן הייצור חייב להיות בפיקוח רבני היות ותהליך הייצור מתבצע בכלים הזקוקים להכשרה **אי לכך כל משקה מיובא חייב להיות מאושר על ידי מחלקת הייבוא** כי מבירור שנעשה **אין חזקת כשרות לשום משקה.** משקאות המכילים אלכוהול מדגנים חייבים להיות נקיים מאיסור "חדש" וזאת מלבד הבעיה הכללית לפסח, ולאחר הפסח דינו כחמץ גמור.

ייבוא שמן/אלכוהול: מחלקת הייבוא מאשרת ייבוא שמן ואלכוהול בבקבוקים או בחביות בלבד. במידה וישנה בקשה לייבוא בצובר הנושא ידון לגופו של עניין. הבעיה העיקרית בייבוא בצוברים וכדו' נעוצה בכך שיש צורך בפיקוח רבני על ניקיון המכלים שלא ישמשו בעת ובעונה אחת לחומר כשר ולא כשר.

ייבוא פטריות בשימורים/קפואות/יבשות: היות והתברר שהפטריות נגועות בכל מיני רימות בעיקר במדינות המזרח הרחוק כגון מדינת סין וכדו', אשר המצע בו מגדלים את הפטריות אינו נקי וגורם לנגיעות בגידולים, החליטה הרבנות הראשית לישראל לאשר ייבוא פטריות רק בתנאים דלהלן:

- 1 - הייצור יהיה מפטריות טריות בלבד.
- 2 - תהיה השגחה צמודה מתחילת תהליך הייצור עד לאריזה.
- 3 - יינתן דו"ח מפורט מהרב המכשיר בחו"ל על הייצור ועל הבדיקות שבוצעו במפעל בנושא חרקים.
- 4 - אם מדובר **בפטריות יבשות** מחלקת הייבוא מאשרת רק פטריות אשר עבר **לפחות** **ששה חודשים** מזמן הייבוש **בתנור** ועד לשווק בפועל.

ייבוא דגים/ביצי דגים טהורים: סימני טהרה של דגים הם סנפיר וקשקשת ואמרו חז"ל **כל שיש לו קשקשים יש לו סנפירים** אבל יש דגים אשר להם סנפירים ואין להם קשקשים וממילא הם **אסורים באכילה.**

מלבד כשרות הדג ישנה גם בעיה אחרת והיא נגיעות של כל מיני טפילים ותולעים בסוגי דג שונים על כן יש להיוועץ עם מורה הוראה בנדון זה.

דג עם כל סימני טהרה: אינו זקוק לאישור הרבנות הראשית לישראל.

דג ללא עור כלל או חלקים פנימיים של דגים: יש צורך בתעודת כשרות ובאישור הרה"ר.

דג עם עור ללא קשקשים: יש צורך לדרוש אישור הרה"ר מאחר ויש לברר מדוע אין לדג קשקשים ואין לקבל תשובות והסברים שונים מהיבואנים כמו למשל, שבחול"ל קלפו את הקשקשים או שהדג משיר את הקשקשים בשעת הדייג וכדו', מאחר ואינם נאמנים בדבר.

דג עם פס עור בלבד: יש לדרוש אישור הרה"ר

ביצי דג טהור: מלבד תעודת כשרות מהרה"ר יש לברר אם בכלל ניתן לאשר המוצר במסעדות ומפעלי לסלטים וכדו' מאחר וקיימת גם בזה אפשרות של נגיעות.

הערה חשובה! על פי ההלכה אסור לאכול כל דג אשר אין לו סימני טהרה וכמובן חלקים פנימיים של דגים ללא שהמוצר יהיה תחת כשרות ופיקוח ודינו כבשר שנתעלם מן העין שאסור באכילה, הגם שיש לו דמיון לדגים המוכרים ככשרים.

לבבות ארטישוק: הרבנות הראשית לישראל אינה מאשרת לבבות ארטישוק בכל צורה שהיא מאחר והתברר שהם נגועים מאוד בחרקים ולא ניתן לנקות אותם במהלך הייצור.

חומרי הגלם הזקוקים לאישור הרה"ר לישראל

למעשה כל חומר גלם המשמש כמרכיב או כחומר עזר לתעשיית המזון זקוק לאישור הרבנות הראשית ועל כן יש לדרוש אישור הרה"ר בכל מקרה גם אם החומר גלם מאושר ע"י גופי כשרות שונים על פי ידע אישי וכדו'.

בהגדרה של חומר גלם לצורך העניין, הדבר כולל גם מוצר המגיע בתפזורת כגון ירקות קפואים, פרות יבשים, וכדו', המשווק באריזה המקורית או באריזה חדשה.

לכל חומר גלם יש להקפיד ששם היצרן/ ארץ הייצור יופיעו על גבי האריזה המקורית (לא על גבי המדבקה העברית) וזאת על מנת לאמת שאכן החומר מגיע מהיצרן שאושר ושיהיו זהים לשמות המופיעים בתעודה של מחלקת הייבוא. במידה ובתעודה נדרשת תווית אין לקבל ללא תווית. מחלקת הייבוא מתחשבת בכך שלא לכל אריזה מתאימה תווית שבה מופיעים פרטי היצרן, היבואן וכיתוב הכשרות, על כן במקרים רבים בתעודת הכשרות של הרה"ר לא מופיע נוסח תווית.

במידה והחומר משווק באריזות חדשות יש להקפיד שעל האריזה הזו יופיע הכיתוב "כשר בהשגחת.....(הנותן הכשר בחו"ל) באישור הרה"ר לישראל, נארז בפיקוח הרבנות..... שם הרבנות המקומית)"

לדוגמא: ממתקים פרווה המגיעים בתפזורת בהכשר OU ונארזים במפעל שהוא בהשגחת הרבנות תל-אביב, נוסח התווית יהיה "כשר פרווה בהשגחת OU ובאישור הרה"ר לישראל- נארז בפיקוח הרבנות תל-אביב".

קיימת היום הטעיית ציבור, בכך שמספר מפעלים או בתי אריזה לממתקים וכדו' מרשים לעצמם להעלים מהצרכנים את פרטי ההכשר שבמוצר ולמעשה מסתפקים בכיתוב סתמי "בהשגחת הרבנות....." כאשר למעשה הרבנות המקומית בארץ אינה מעורה דיה בנעשה במפעל, ובתוך האריזות ישנם מוצרים ללא הכשר או בהכשר מפוקפק. **מן הראוי שכל ראשי מערכת הכשרות יעשו בדק בית לוודא שאינם שותפים שלא בידעין בהכשלת הציבור.**

מפעל או עסק אשר לו הרבה חו"ג

היות וישנם עסקים ומפעלים רבים אשר עושים שימוש במספר רב של חומרי הגלם אשר בחלקם הם עצמם מייבאים וחלקם רוכשים מספק משנה, נוצר מצב מסורבל להוציא אישור כשרות לכל חומרי הגלם ע"ש היבואן מאחר ולא כל היבואנים פונים לרה"ר. מחלקת הייבוא מציעה להנפיק **תעודה כוללת לכל חומרי גלם שבשימוש העסק** ללא קשר ליבואן וזאת כדלהלן:

המשגיח או הממונה על הכשרות שולח למחלקת הייבוא רשימה מפורטת של כל חומרי הגלם /טופס בקשה/ תעודות כשרות מחו"ל של חומרי הגלם.

לאחר קבלת המסמכים ובדיקת התעודות, המחלקה תנפיק תעודה אחת לכל החומרים על שם המפעל או העסק. אין ספק שאישור כשרות אחד המכיל בתוכו כל חומרי הגלם, יקל מאוד על המשגיחים. במידה ומתחדש חומר נוסף יש להגיש למח' ייבוא את התעודה מחו"ל לעדכון האישור שניתן.

המוסמכים לתת הכשרים בחו"ל

הרבנות הראשית לישראל קבעה נהלים אחידים וברורים באשר לרבנים מחו"ל וגופי הכשרות מהארץ ומחו"ל אשר מחלקת הייבוא מסתמכת על השגחתם **ובתנאי שהמוצר והפיקוח עומד במבחן נהלי הכשרות של הרבנות הראשית לישראל.**

לכל יבואן הובהר שכל הפנייה לגוף כשרות או רב מקומי בחו"ל היא **בגדר המלצה בלבד ובשום אופן אין הדבר מהווה ביטחון שמח' הייבוא תאשר המוצר וכמו כן אין הדבר מהווה הכרה ברב המכשיר באופן גורף לכל המוצרים שבהשגחתו.**

רבני חו"ל: רבני עיר/ רבני קהילות אשר בנוסף לשירותי הדת אשר הם מעניקים לקהילות, הם גם נותנים הכשרים לעסקים ולמוצרים הנמכרים במדינתם, וההכשר שלהם מקובל ע"י קהילות ישראל מהזרם האורתודוקסי, אלה בלבד מוסמכים לתת הכשרים למוצרים מיובאים. מיותר לציין שהנ"ל מתייחס **אך ורק** לרבנים המשמשים ברבנות בפועל בחו"ל ואינו כולל רבנים מהארץ.

גופי כשרות מהארץ: גופי כשרות מהארץ אשר בנוסף להכשרים המעניקים לבתי עסק שונים בארץ (בנוסף לרבנות המקומית) הם נותנים הכשרים בחו"ל. גופי כשרות **חדשים** מהארץ או מחו"ל חייבים לקבל הכרה ע"י ועדת הכשרות לפני שמח' הייבוא תאשר אותם.

גופי כשרות מחו"ל: באופן כללי בתי דין וגופי כשרות אשר ההכשר שלהם מקובל אצל רוב קהילות ישראל.

הרבנות הראשית לישראל מחייבת שכל הנותנים הכשר למוצרים המיועדים לארץ יהיו **באותה רמת כשרות** של הרב המכשיר בחו"ל. גוף כשרות או רב מקומי בחו"ל אשר נמנע מלתת הכשר למוצר מסוים בקהילתו בגלל בעיה כשרותית, הרי שהמוצר לא יאושר גם לארץ. אם למשל גוף כשרות בחו"ל אינו נותן הכשר בקהילתו למוצר המכיל אבקת חלב נכרי הרי שגם בארץ, למרות שהרה"ר מאשרת אבקת חלב נכרי, מכל מקום המוצר לא יאושר בהכשר הנ"ל. במידה ומגיע מידע **המצביע על רפיון בפיקוח** הכשרות של הרב המכשיר בחו"ל, הרי שמחלקת הייבוא משאירה לעצמה את הזכות **שלא לאשר אותו רב** או גוף כשרות עד לבירור העניין.

תוויות

מחלקת הייבוא דורשת מכל יבואן להקפיד בכיתוב הכשרות על גבי המוצרים על מנת לתת לצרכן או לראשי מערכת הכשרות את המידע המירבי באשר לכשרות המוצר ומגבלותיו. על פי הנהלים, כיתוב הכשרות חייב להופיע על גבי האריזה המקורית ובהדפסה וזאת מאחר והתברר שרוב הזיופים והטעויות הם פועל יוצא מכיתוב על גבי מדבקות. הדברים אמורים **לכל ימות השנה וכן לימי הפסח**.

בהתחשב בכך שלא בכל מקרה ניתן לחייב את היבואן להדפיס את כיתוב הכשרות על גבי האריזה המקורית. מחלקת הייבוא מאשרת במקרים מסוימים תוויות מודבקות ובתנאי שעל גבי התוויות יופיעו **פרטי המוצר/היבואן/ארץ הייצור בנוסף לכיתוב הכשרות**.

בכל מקרה הרבנות הראשית אינה מאשרת תווית **מודבקת בארץ** בשום אופן, וזאת בהנחה שאם התוויות מודבקות ע"י המפעל בחו"ל יש יסוד להניח שיש פיקוח רבני על ההדבקה כפי מה שנוכחנו לדעת, ואם מתברר שגם במפעל אין פיקוח על התוויות הרי שאנחנו לא נאשר המוצר.

באופן כללי **חייב להופיע על גבי המוצר שם הרב המכשיר** **ואישור הרה"ר לישראל** וכל מוצר אשר על גביו רשום "בהשגחה מקומית" או לא נרשם "באישור הרה"ר לישראל", על פניו המוצר לא מאושר על ידנו.

אם המוצר מכיל אבקת חלב נכרי, **הדבר חייב להופיע על גבי המוצר עם כיתוב "לאוכלי אבקת חלב נכרי"**.

אם המוצר נעשה **בכלים חלביים בלבד** ובכל זאת הוא מוגדר כחלבי, הרי שאין חובה לציין כנ"ל על גבי המוצר.

במידה ודרישת הרה"ר היא להסתפק בבדיקת מעבדה בלבד, כגון מוצר שלא עבר שום עיבוד רק קילוף וכדו' או מים מינרלים וכדו' על התווית מופיע הנוסח " **נבדק ונמצא כשר באישור הרבנות הראשית לישראל.**"

קיימות מדינות אשר אין במקום קהילה יהודית וכמו כן אין גופי כשרות הפועלים באותו מקום, הרי שבמקרים מסוימים נציג הרבנות הראשית נוסע להשגחה עבור הייצור המיוחד. במקרה כזה הכיתוב הוא "**בהשגחת הרבנות הראשית לישראל.**"

מוצר המגיע מחו"ל בתפזורת ונארז באריזה שונה בארץ, **הרבנות הראשית לישראל מחייבת** **שיהיה פיקוח רבני על האריזה החדשה** וממילא הכיתוב על גבי המוצר יהיה " כשר(פרווה או חלבי וכדו') בהשגחת (הרב המכשיר בחו"ל)ובאישור הרה"ר לישראל. נארז בפיקוח הרבנות....." (הרבנות המקומית בארץ איפה מתבצעת האריזה)

לסיכום: אין לקבל שום מוצר או חומר גלם תוצרת חוץ ללא תעודה מלווה של מח' הייבוא ואין להסתמך בשום אופן על אישורי כשרות של רבנים מקומיים בארץ למוצרי ייבוא. עלינו לציין ולהבהיר שרבני קונצרן או יועצי כשרות של רשתות שווק **אינם מוסמכים** לאשר מוצרי ייבוא בשום אופן. אדרבא, הניסיון מעיד שרובם של הנ"ל מעדיפים טובת רשת השווק שמעסיקה אותם על פני הכשרות ונהלי הרבנות הראשית לישראל.

לידיעתך!

מוצר המאושר על ידי הרבנות הראשית לישראל ויש ליבואן תעודת כשרות של מחלקת הייבוא

ובתוקף – זה אומר:

- 1 - המוצר נבדק ונמצא כשר
- 2 - התעודה של הרב המכשיר נבדקה ביסודיות
- 3 - הרב הנותן ההכשר מוסמך לכשרות
- 4 - אין בו חשש חדש (אם הוא מכיל אחד מחמישה מיני דגן)
- 5 - הוא אפיית ישראל (כנ"ל ואם הוא אפוי)
- 6 - הוא בישול ישראל (אם ההלכה דורשת)
- 7 - הוא חלב ישראל או אבקת חלב נכרי בלבד (אם הוא חלבי)
- 8 - אינו מכיל ג'לטין מנבלות וטרפות או עורות דגים טמאים
- 9 - כל הרכיבים מאושרים ע"י רוב גופי הכשרות בעולם

ייבוא יין

הקדמה

ייצור היין כשר דורש מיומנות והשגחה קפדנית הן בתהליך הייצור והן בחומרי העזר, אי לכך נוצר צורך לקבוע נהלי כשרות אחידים גם לייבוא היין הכשר לארץ וכמו כן לשים דגש על השווק כאשר הניסיון מעיד **שבפועל הציבור נכשל בשתיית יין לא כשר כאשר לתומו היה בטוח שהיין אכן כשר.**

מחלקת הייבוא מאשרת ייבוא יין כשר המיוצר בפקוח בתי דין או רבנים מפורסמים המתמחים בייצור יין כשר ואשר להם ארגון ומערך כשרות מתאים. אין שום ערובה לאישור ייבוא יין כשר שנעשה בהשגחת רבנים מקומיים בחו"ל גם אם הם מוסמכים לתת כשרות למוצרי מזון שונים.

1 - מחלקת הייבוא לא מאשרת ייבוא יין בצוברים וכדו' כי אם בבקבוקים – כ"כ כל חומרי העזר בתעשיית היין חייבים להיות מאושרים ע"י הרה"ר לישראל.

2 - מותג היקב- שם היין- התווית - לא יהיו בשום אופן דומים לאלה שבשימוש ביין הלא כשר המיוצרים באותו יקב או יקב אחר. כל הנ"ל חייבים להיות מיוחדים ליין הכשר בלבד.

3 - יבואן המייבא והמשווק יין לא כשר לא יקבל אישור ליין הכשר.

4 - יבואן יין כשר מתחייב לא לפרסם את היין הכשר שאושר עם יינות לא כשרים.

5 - יבואן המבקש אישור מחלקת הייבוא ליין כשר חייב להמציא :
א- טופס בקשה.

ב- צילום של כל סוגי התוויות של היקב בחו"ל של היין הלא כשר.

ג- רשימת חומרי הגלם והעזר שבשימוש היין הכשר כולל תעודות כשרות על כל אחד/הצהרת הרב המכשיר שכל התוויות של היין הכשר הן באחריותו בלבד .

ד- הצהרה של היבואן המאשר יישום כל הנהלים ושאינו מייבא יין לא כשר.

תצהיר של הרב המכשיר

לייצור היין שבהשגחתי נעשה/לא נעשה שימוש בחומרים דלקמן , מצורף בזה תעודות הכשרות המתייחסות לחומרים שנעשה בהם שימוש. כמו כן אני מאשר בזאת שהתוויות הן בפיקוחי המלא.

שם היקב.....מדינה.....

- 1 - אינזמים לזירוז פירוק ושיקוע התערובות (כן/לא)
- 2 - בנטונית לצורך שיקוע (כן/לא)
- 3 - שמרים (כן/לא)
- 4 - בקטריות לתסיסה מלולקטית (כן/לא)
- 5 - חומצה טרטריק לאיזון רמת החומציות HP (כן/לא)
- 6 - חומצה פומרית ומלית (כן/לא)
- 7 - חומצת לימון (כן/לא)
- 8 - קרם טרטרי ליציבות היין (כן/לא)
- 9 - ביסולפט (כן/לא)
- 10 - ג'לטין לצורך הצללת היין (כן/לא)
- 11 - פילטר קיזלגור לסינון היין (כן/לא)
- 12 - פוטסיום סורבט לשימור היין (כן/לא)
- 13 - טנין (כן/לא)
- 14 - חומרי טעם וריח שונים או גליצרין (כן/לא)
- 15 - תוספת אלכוהול (כן /לא)

חתימת/חותמת הרב המכשיר.....

הצהרה ליבואן של יין כשר

אני הח"מ בעל החברה/נציג החברה/היבואן, מעוניין לקבל אישור הרבנות הראשית לישראל לייבוא יין כשר, ואני מאשר בזאת שקראתי בעיון את התנאים לקבלת אישור, המוצגים כנהלים של מחלקת הייבוא.

אני מודע לזאת שהאישור הניתן לי מותנה ביישום כל הנהלים שהוצגו בפני והפרה של אחד מהסעיפים יגרור בכל מקרה ביטול האישור למפרע של מחלקת הייבוא.

ע"ז באתי עה"ח

היבואן.....

ייבוא גבינות כשרות

הקדמה

על פי ההלכה נאסרו באכילה " גבינות נכרי" והכוונה לגבינה אשר נעשתה על ידי אינו יהודי גם אם כל הרכיבים כולל החלב הם כשרים למהדרין.

בצוק העתים ובהתחשב במצב היהודים בגולה, הקילו מחכמי הדור " גבינה בהשגחה משעת העשייה". הכוונה לגבינה העשויה אמנם על בסיס חלב נכרי אבל שאר הרכיבים כמובן הם כשרים כאשר הפיקוח הרבני מתחיל משעת גיבון ואילך ויש המצריכים שהיהודי יגבן בפועל ולא די בהשגחה..

הרבנות הראשית לישראל מאשרת אך ורק "גבינות ישראל" דהיינו שהבסיס הוא חלב ישראל וכמובן המשך הפיקוח וההשגחה יהיו על ידי יהודי יר"ש עד לאריזה בתוספת סימני היכר.

לאחרונה התגלו זיופי כשרות רבים וחמורים בנושא הגבינות על ידי חלק מהיבואנים אשר כללו הצגת מסמכים כוזבים, זיוף כשרות של רבנים ובד"צים מחו"ל ומהארץ ובכך הטעו את מחלקת הייבוא.

למעשה היבואנים האלה בשיתוף פעולה עם היצרנים בחו"ל שווקו גבינות לא כשרות ואסורות באכילה בהצגתם כגבינות כשרות למהדרין בהשגחת בד"ץ ובאישור הרבנות הראשית לישראל. לאור זאת הוחלט בישיבת אגף הכשרות לקבוע נהלים מיוחדים לייבוא גבינות כשרות על מנת להדק את הפיקוח ולמנוע עד כמה שאפשר זיופי כשרות והכשלת הציבור.

1 - יבואן המייבא גבינות לא כשרות לא יוכל לקבל אישור מח' הייבוא לגבינות הכשרות.

2 - לפני כל ייצור גבינות כשרות על היבואן ליידע את מח' הייבוא לפחות 30 יום מראש על הכוונה לייצר גבינה כשרה כולל תאריך ייצור משוער/ ארץ ייצור/ שם המפעל / תחת איזו השגחה. במידה ויש כוונה לייבא גבינה כשרה ממפעל בחו"ל אשר מייצר עבור הקהילות היהודיות בחו"ל תחת השגחה של הרב המקומי, על היבואן להודיע למח' הייבוא בכתב את פרטי העסקה כנ"ל לפני ביצוע ההזמנה.

3- על כל גבינה חייבים להופיע קוד ייצור וסימונים מיוחדים לגבינה הכשרה אשר אינם קיימים בגבינות הלא כשרות אשר המפעל מייצר עבור השוק המקומי.

4 - קודי הייצור והסימונים חייבים להופיע בהטבעה או בהזרקת דיו על גבי האריזה המקורית בלבד ועל ידי המפעל בעת הייצור. אין שום ערך לקוד ייצור המופיע על גבי מדבקה וכדו'.

5 - מלבד קוד הייצור חייבת להיות חותמת ידנית או הולוגרם של הרב המכשיר על כל קרטון או אריזה חיצונית המכילים פריט אחד או הרבה פריטים.

6 - הרב המכשיר בחו"ל חייב לציין בתעודה מלבד הפרטים דלעיל גם הכמות של הגבינות שנעשית בהשגחתו.

7 - על הרב המכשיר לצרף דו"ח ייצור מפורט – אופן ביצוע ההשגחה בשעת החליבה וכו'

8 - על היבואן לחתום על תצהיר בו הוא מאשר שאינו מייבא ואינו משווק על שמו גבינות לא כשרות

על היבואן מוטלת האחריות ליידע את הרב המכשיר על תוכן הנהלים לפני ביצוע הייצור הכשר וכן על היבואן לדרוש ממנו יישום כל ההנחיות דלעיל.

כתב הצהרה לייבוא גבינה כשרה

אני הח"מ נציג חברת ייבוא.....מצהיר בזאת שקראתי בעיון את הנהלים של מחלקת הייבוא בנושא הגבינות ומודיע בזאת שהנני פועל וגם אפעל על פיהם. כמו כן אני מצהיר שאיני מייבא ואיני משווק גבינות לא כשרות על שם החברה שאני מייצג. אני מודע לזאת שאישור הכשרות שאני מקבל ממחלקת הייבוא עבור גבינות כשרות מותנה בהצהרתי וביישום הנהלים.

עה"ח

.....היבואן

.....נציג החברה.

כשרות לפסח

מכיוון שהרבנות הראשית לישראל אינה משגיחה בפועל על הייצור בחו"ל לימות השנה וכן לפסח אלא בתוקף תפקידה להסתמך על הפיקוח וההשגחה של גופי כשרות ורבני קהילות מקומיים בחו"ל, אשר על כן **על כל מוצר חייב להופיע שם הרב המכשיר לימות השנה וכן לפסח אם המוצר כשר לפסח.**

ישנם גופי כשרות בארץ ובחו"ל אשר נמנעים מלהעניק תעודת כשרות לפסח מסיבות שונות או שאינם רוצים שסמל הכשרות שלהם יופיע בפסח במוצרים המוגדרים "קטניות", במקרה זה גם הרבנות הראשית לישראל לא תאשר המוצר לפסח.

בכל מקרה על גבי המוצר חייב להופיע שמו של הגוף המכשיר **ובצמוד לו** הנוסח " כשר לפסח לאוכלי קטניות ובאישור הרבנות הראשית לישראל".

מיותר לציין שם מניעת הכשר לפסח על ידי הרב המכשיר היא מסיבה אחרת, הרי שמחלקת הייבוא לא תאשר אותו המוצר לפסח.

כפי הנהלים של הרבנות הראשית גם לפסח יש צורך בהדפסת הכשרות על גבי האריזה המקורית ולא על גבי מדבקות. במידה והייבואן מקבל אישור להשתמש בתווית מודבקת הרי שעל התווית חייבים להופיע מלבד כיתוב הכשרות גם כל פרטי המוצר/ היצרן/ והייבואן.

תעודת כשרות למוצרי ייבוא

מוצגת בפניך להלן (עמוד אחרון) דוגמה של תעודת כשרות של מחלקת הייבוא. מצאנו לנכון לתת הסברים על כל הפרטים הרשומים בתעודה למען ירוץ הקורא בה. ישנה חשיבות **בהכרת תוכן התעודה** מאחר והיו מקרים שהמשגיחים לא יכלו להתאים המוצר שהוצג בפניהם עם התעודה שנשלחה להם בגלל אי הבנה או טשטוש. במקרים מסוימים השתדלו חלק מהייבואנים לנצל את תמימות המשגיחים על מנת למכור את הסחורה. בעידן הפקסים והשימוש בהם, במקרים רבים הטשטוש בעת ההדפסה משמש כפתח לזיוף והטעייה.

זכור! אם אחד מהפרטים המופיעים בתעודת הכשרות אינו זהה למה שכתוב על המוצר על פניו המוצר **אינו מאושר** על ידנו וכל הסבר מצד הספק או היבואן מיועד לשכנע בסקר שהמוצר אכן מאושר.

שגיאות מי יבין ... ויתכן שגם במחלקת הייבוא נפלה טעות בעת ההדפסה על כן לפני ההחלטה שלא לקבל המוצר כי אינו תואם את התעודה **יש להתקשר** למחלקת הייבוא ולברר האם תיתכן טעות או כדומה.

להקל על הקורא בהסברים, מסומן בתעודה שלפניכם **מספר בתוך עיגול** המצביע על הפרט שאנחנו דנים בו, למשל מספר 1 כוונתנו להתייחס למס' התעודה המסומן במקרה זה **ס"ב 5000**.

בהמשך ישנו הסבר גם בנושא הקודים- מס' בטש- בר קוד, אופן זיהויים, והסבר על המספרים והאותיות הלוועזיות המופיעים על גבי מוצרים שונים.

1 - **מספר התעודה**. בצד העליון השמאלי של כל התעודה מופיע מלבד התאריך בה הונפקה התעודה גם מספר ובצמוד לו שתי אותיות עבריות בגרשיים.

האותיות מסמנות השנה לדוגמא נ"ט כוונתנו לשנת תשנ"ט- בתעודה שלפניכם ס"ב והכוונה שהתעודה שייכת לשנת תשס"ב.

המספר הצמוד לאותיות מסמן את מספר התעודה. על מנת להקל בעבודה ובמציאת החומר הוחלט למספר את התעודות מחדש מידי שנה באופן שהתעודה הראשונה שהונפקה בשנת תשס"ב מספרה 0001. בתעודה שלפניכם מס' התעודה היא 5000 מתחילת **שנת תשס"ב**. כאשר הנך פונה למחלקה לבירור תעודה **יש לציין השנה ומספר התעודה** ובכך בנקל נוכל לברר את הנושא.

2 - **שם הרב המכשיר בחו"ל** או גוף הכשרות שהשגיח על המוצר/ים- במקרה והוא לא מוכר דיו לכלל הציבור השתדלנו לרשום גם מאיזו מדינה. באופן כללי השם המופיע כאן **זהה למופיע על גבי המוצר** בכיתוב הכשרות.

3 - במקום הזה מופיעים **שם המוצר/ים** ופרטים מזהים עליהם ויש לשים לב ש **רק המוצרים המופיעים באותה משבצת מאושרים בלבד**. באופן כללי אנחנו משתדלים לדייק ולפרט עד כמה שאפשר על מנת למנוע אי הבנות. בנוסף לזה נרשם מתחת למשבצת גם מספר המוצרים שאושרו.

4 - **שם היצרן** כפי שמופיע על גבי התעודה של הרב המכשיר בחו"ל וכפי שמופיע על גבי המוצר שאישרנו. בעיקר יש לשים לב בחומרי הגלם וכדו' **ששם היצרן** הזה יופיע על גבי **האריזה המקורית** ולא על גבי מדבקה. גם כאן השתדלנו לכתוב בלועזית שם היצרן כפי מה שמופיע על גבי המוצר המקורי, ישנם מקרים בהם רשמנו שם היצרן בלשון לועזית ובאותיות עבריות.

5 - **שם היבואן הרשום על המוצר**. ברוב המקרים אותו יבואן הוא שהגיש את הבקשה ושאר המסמכים למחלקת הייבוא ובכך הונפקה לו תעודה על **שמו בלבד**. **יתכן מאוד** שיש מוצר אחד זהה המאושר על ידנו והשני לא אושר למרות שמדובר באותו יצרן מאותה ארץ ותחת אותה כשרות. הסיבה לכך היא שהיבואן השני כלל לא פנה לרבנות הראשית לקבלת אישור וממילא לא הונפקה עבורו תעודה.

חשוב להקפיד על כך ולקבל רק מיבואן הרשום בתעודה ולחזק בכך את היבואנים המשתפים פעולה עם הרבנות הראשית לישראל. בנוסף לדברים דלעיל ישנם מקרים שיבואן שני לא יוכל לקבל אישור הרה"ר על אותו מוצר ממש וזאת אם הרב המכשיר בחו"ל הוציא תעודה על שמו של יבואן מסוים והשגיח על תוצרתו בלבד.

6 – חמש עשרה המשבצות מפרטים את תוכן ההכשר של המוצר/ים והגדרתו/ם. ישנן שתי משבצות אשר באופן כללי נרשם "לא" והן המשבצות המתייחסות ל **מהדרין- כשר לפסח למהדרין**. למעשה יתכן ובעתיד יבוטלו שתי המשבצות הללו מהסיבה הפשוטה שהגדרת מהדרין הוא מושג מופשט ונתון למחלוקת תמידית. כמעט לכל קבוצת אנשים ישנה הגדרה שונה של מהדרין כידוע, ועל כן אנחנו נמנעים מלהתייחס לנושא. אמנם אם ישנה בקשה להתייחסות לנדון נוכל להביע עמדה במידה ויש תחת ידנו די פרטים בעיקר שאלות של משגיחים המבקשים לדעת האם ניתן לעשות שימוש באותו מוצר בעסק אשר לו תעודה " מהדרין". **יש לשים לב** בעיקר למשבצות המציינות פרווה- חלבי- כשר לפסח ולהתאים זאת במדויק למוצר/ים.

7 - **תוקף התעודה של הרבנות הראשית**. עלינו להקדים ולומר, מאחר שהרבנות הראשית מנפיקה אישור בהסתמך על רבנים וגופי כשרות מחו"ל, ומכיוון שכל התעודות המונפקות על ידיהם מוגבלות בזמן ממילא מחלקת היבוא יכולה להנפיק את האישור רק עד לתאריך שהרב המכשיר בחו"ל הגביל את תעודתו. בעת חידוש תעודה מצד היבואן, מחלקת היבוא דורשת ממנו להמציא תעודת כשרות ברת תוקף מהרב המכשיר בחו"ל על מנת לוודא שהרב המכשיר ממשיך לפקח על אותו מפעל. היו מקרים בהם הופסקה ההשגחה בחו"ל וממילא לא היה ניתן לחדש את התעודה של הרבנות הראשית לישראל. **עלינו לציין** שאם היבואן ממציא לנו הוכחות שהמוצרים שברשותו או שהם כבר משווקים הם **שייכים לתקופה שבה הייתה השגחה בחו"ל הרי שאין שום מניעה לחדש התעודה**.

בכל מקרה אין לקבל שום מוצר אם התעודה שברשות היבואן או הספק אינה ברת תוקף.

8 - **תאריך ייצור** (נרשם בלועזית על גבי המוצר P. D או P בלבד). בדרך כלל ישנה בעיה העומדת בפני הרבנים המכשירים בחו"ל מוצרים הנעשים **בהשגחה צמודה משך כל זמן הייצור** כגון מוצר המצריך בישול ישראל או אפיית ישראל או מכל סיבה שנראה להם, **והיא**: איך ניתן לזהות את אותו מוצר שנעשה **בהכשר** כאשר קיימים מוצרים זהים לחלוטין מאותו יצרן ללא כשרות? אחד מהפתרונות הוא **תאריך הייצור**. כמעט כל המפעלים בעולם עובדים בשיטה מסודרת עם בקרה עצמית לכל מקרה של תקלה בייצור ועל כן הם מחויבים לסמן את הייצור של כל יום באופן שונה כך שבמקרה של פגם במוצר יוכלו לדעת בקלות מתי קרתה התקלה ויוכלו אז לברר סיבת התקלה. לפיכך **תאריך הייצור המציין שנה/חודש/יום** הוא פתרון פשוט כשלעצמו גם לרב המכשיר, מאחר וכל מפעל המכבד את עצמו מקפיד מאוד על התאריכים שהוא רושם באופן מדויק. כמובן שהדברים אמורים בתנאי **שמשך כל אותו יום ייצור** היה פיקוח רבני.

תאריך הייצור מופיע באופן כללי **בהטבעה** או **בהזרקת דיו** על גבי המוצר, לפי רצון היצרן. הופעת תאריך הייצור היא בצורות בצורה הפשוטה עם תאריך שנה, חודש, יום, שעה. ובאופן לא גלוי, בכתב לועזי כאשר האות הראשונה מסמלת השנה – השניה החודש – והשלישית היום.

קוד ייצור .

יש והמפעלים מאפשרים לפי דרישת הרבנים להוסיף אותיות ומספרים לפי הצורך וע"כ יש רבנים הבוחרים באותיות ומספרים אשר הם מעוניינים כמו למשל האותיות BDZ או חודש עברי באותיות לועזיות כמו למשל KISLEV וכדו', כאשר לאחר הייצור בהשגחה הם מבטלים אותו באופן שלא ניתן לחזור עליו. **אין ספק שקיימות מדינות בהן מפירים את החוק בקלות וממילא היבואן יכול להזמין ללא הגבלה על אותו קוד .**

מחלקת הייבוא מקבלת עם תעודת כשרות תאריך הייצור כנ"ל ולפעמים גם קוד ייצור וכך זה מופיע במוצר ובתעודת הכשרות של הרבנות הראשית לישראל.

קיימים יצרנים אשר מדייקים יותר ומסמנים על גבי כל מוצר גם את מספר משמרת הפועלים שעבדה (ראשונה- שניה- ושלישית וכו...) באותו קו ייצור או מס' בטש או לוט (LOT) שהוא למעשה מספר הצרור. המשמרת רשומה בסוף השורה במספר מ1 עד 3 או אחת משלוש אותיות הראשונות C,B,A.

9 – (ת.א.ל.) תאריך אחרון לשווק (נרשם בלועזית B.B. או באות E בלבד וכו...) על פי החוק הבינלאומי לצרכנות יש חובה לציין על גבי כל מוצר אשר יש לו תוקף וחיי מדף, את תאריך פג תוקף, באופן שהצרכן לא יקנה מוצר אשר טעמו פגום וכדו'. בעקבות כך יש מפעלים אשר מציינים רק את תאריך אחרון לשווק ובמקרים רבים הם מוסיפים בכיתוב על גבי המוצר שתאריך הייצור הוא כך וכך שבועות או חודשים לפני תאריך פג התוקף.

התרענו בפני גופי הכשרות בחו"ל שת.א.ל. אינה ערובה מאחר שהפרשים של מס' ימים אינו משמעותי באיכות המוצר, וממילא ניתן לשווק עם או ת.א.ל. מוצר לא כשר.

לידיעתך! מוצרים הנמכרים בשווקים הפתוחים, ובמחיר זול יחסית לנמכר ברוב רשתות השווק, הדבר מלמד שהמוצרים האלה הורדו מרשתות השווק מאחר שפג התוקף של המוצר או שהתאריך האחרון לשווק קרוב מאוד.

10 - נוסח התווית . כנוצר לעיל הנוסח הכתוב כאן בתעודה חייב להופיע על גבי המוצר וללא תווית בנוסח הנדרש אינו מאושר ויש לכך הרבה סיבות, ובהרבה מקרים הדבר מלמד על זיוף.

11 - **הערות.** על כל רב משגיח לוודא שאין הערה בתעודה מאחר וההערות נכתבו או לסייע בזיהוי המוצר שאושר או כתנאי למתן כשרות ע"י הרב המכשיר בחו"ל.

הסבר מקוצר לקוד ייצור ולבר קוד

קוד ייצור באופן כללי

כאמור לעיל, מלבד דרישת הרבנים הנותנים ההכשרים הרי שגם היצרנים בארץ ובחו"ל מעונינים לסמן על גבי כל מוצר, סימני זיהוי אשר מאפשרים מידע מדויק של תאריך הייצור/פג תוקף/משמרת ייצור/שעת ייצור.

לצורך העניין אנחנו נתמקד בסימונים אשר אינם מובנים לכלל הציבור ולכלל המשגיחים מאחר והתאריכים לא נכתבים באופן גלוי ומובן לכל.

קיימות שיטות שונות לזיהוי מוצרים כאשר לכל אחת מהן עיקרון אחד, והוא להשתמש באותיות ובמספרים לסימון של השנה/ החודש/ יום בשבוע וכו'...

26 האותיות בשפה הלועזית (A-B-C-D...) וכן הספרות (1-2-3-4...) מהווים בסיס לסימון

במוצרים והכל תלוי במיקום האותיות והמספרים. אם לדוגמא נרשם במוצר : **0539**

L21371662A פירושו: מספר הצרור(בטש) הוא **2137**, הייצור נעשה ביום **166** מתחילת

השנה, **2** שנת **2002**, **A** המשמרת הראשונה של אותו היום, **0539** בשעה 5.39 לפנות בוקר.

דוגמא נוספת המצויה הרשומה כזאת: **LBD 1** פירושו: **L** מסמל חודש העשירי שהוא אוקטובר (לפי סדר האותיות ... A'BC), **B** מסמל השבוע השני (לפי הסדר הנ"ל), **D** מסמל ליום הרביעי בשבוע, **1** שנת **2001**.

כל הנ"ל הוא **כללי ביותר** כאשר הדבר תלוי בעיקר במיקום האותיות והספרות ובחיי מדף של כל מוצר ויתכן ויש גם שוני בין מדינות אירופה לבין ארצות אחרות ויתכן מאוד שגם בין יצרנים מאותה מדינה יש שיטות שונות. **ואמנם הבאנו את כל הנ"ל כדוגמא על מנת לתת מושג כללי בנושא הקודים.**

בר קוד באופן כללי (באדיבות האגודה לקידוד המוצר)

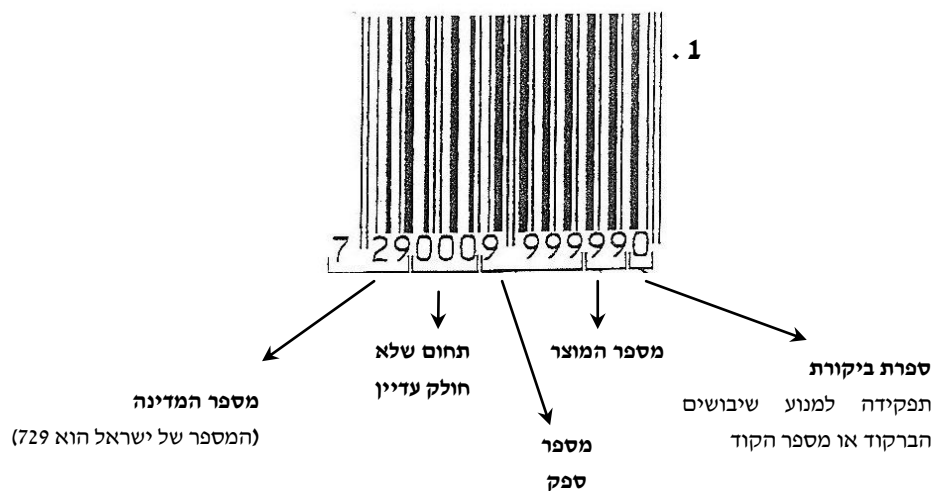
הקדמה

הבר קוד כפי שמוסבר להלן אינו יכול להוות זיהוי למוצר עם כשרות. השימוש בבר קוד הוא בין היתר לזהות בין סוגי המוצרים השונים ברכיבים ובטעמים שונים. **אמנם הוא לא מבדיל בין מוצר כשר ולא כשר אם הרכיבים הם זהים באופן שניתן למצוא גבינה כשרה ולא כשרה באותו בר קוד וכן מוצר עם אפית ישראל עם בר קוד זהה לאותו סוג מוצר ללא כשרות.** עקב כך ניתן לרכוש ברשתות שווק באותו מחיר, שני מוצרים זהים ברכיבים ושונים אחד כשר ואחד לא כשר.

רשתות השיווק בארה"ב ובאירופה ורשתות השיווק בארץ, הכניסו לשימוש קופות חדישות המשמשות כמסוף של מחשב, לקריאה ואיסוף נתונים בנקודות המכירה.

כדי שמסופים אלה יוכלו לזהות את הפריטים השונים, חייב להופיע קוד זיהוי. קוד זה מאפשר גם לשמור בזיכרון המסוף את כל רשימת המחירים של הפריטים השונים ולשלוח את המחיר המתאים עם הקשת הקוד או קריאתו על ידי סורק אלקטרוני. הקוד שיודפס על גבי האריזה המוצג בפסים מאונכים וספרות תחתיהם הוא הבר קוד.

מבנה הסמל: הסמל מורכב מ-13 ספרות כאשר שלוש הספרות הראשונות משמאל לימין **ספרות הדגל (של ישראל הוא 729 ולכל מדינה בה יוצר המוצר, מספר משלה)** שלוש הספרות הבאות אפסים (לא בשימוש בינתיים). ארבע הספרות הבאות הן מספר ספק(או היצרן). שתי הספרות הבאות הן מספר מוצר פנימי/ רץ של יצרנים/ ספקים. הספרה האחרונה היא ספרת ביקורת למנוע טעויות בזיהוי המוצר.

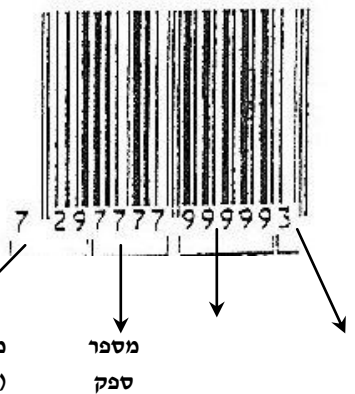
2. לשוק המקומי בלבד

הקוד מורכב מ-13 ספרות כמפורט בסעיף 1.
אולם ששת הספרות הראשונות (משמאל) אינן מודפסות.
הקווים המאונכים מודפסים כרגיל.

3. מוצרי טקסטיל – יצוא ושוק מקומי

(ואחרים שיהיה להם אישור מיוחד של האגודה)
הברקוד מכיל 13 ספרות. תחום מספר הספק נע
שמאלה ומופיע מיד לאחר קידומת המדינה (729)
מספר המוצר מורכב מ-5 ספרות ומאפשר סימון של 100.000 פריטים.
מספר הספק בתחום הטקסטיל יתחיל בסיפרה 7 או 07.

מספר המדינה

(המספר של ישראל הוא 729)

מספר

ספק

4. קוד נ

במקרים מיוחדים כאשר מבנה האריזה או התווית אינו
מאפשר הדפסת קוד בן 13 ספרות, על פי הכללים כמפורט
בתקנות EAN, ניתן על פי בקשה מיוחדת אשר תובא לדיון
בועדה הטכנית, להשתמש בקוד מקוצר בן 8 ספרות.

